

9

Кінець подорожі, —
Вже зіроньки гожі
Сіяють на небі ясному,
І вже височенько

Ясний місяченько, —
Вже хутко прибудем додому!
Огні незліченні,
Мов стрічки огненні,

До моря спускаються з міста,
А в пристані грає
Огнями сіяє
Корабликів згряя барвіста.

За чає, за годину
Тебе я покину,
Величнєє море таємне!
І знов мене прийме,

Огорне, обійме
Щоденщина й лихо наземне.
І в рідному краю
Не раз спогадаю

Часини сі любі та милі!
Прощай, синє море,
Безкрає, просторе, —
Ви, гордії, вільнії хвилі!

[1888]

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 98.

Подається за збіркою « [На крилах пісень](#) », К., 1904, стор. 57 — 66.